

הוכן עיי כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
daf@dafyomi.co.il • 6515004 טל/פקס

נדה דף ה.

נשים דלהלן האם ראייתן וכתמן מטמאים למפרע או לא?

כתמן	ראייתן	
מטמאה למפרע	מטמאה למפרע	אשה שאין לה וסת
מטמאה למפרע	דיה שעתה	אשה שיש לה וסת
לר"מ: מטמאה למפרע לר' חנינא ב"א ור"א: דיה שעתה ¹	דיה שעתה	ד' נשים שאמרו חכמים - (בתולת דמים, מעוברת, מניקה, זקנה)
כתמה טהור	דיה שעתה	תינוקת שלא הגיע זמנה לראות

נדה דף ה:

היתה יושבת במטה וכו' ופירשה וראתה, האם מטמאת את המטה במעת לעת?

כשאין חברותיה נושאות אותה במטה	כשחברותיה נושאות אותה במטה	
אינה מטמאת	מטמאת ²	לזעירי
מטמאת ³	מטמאת	לר' יוחנן

היה מתעטף בטליתו וטהרות וטומאות בצדו וכו', באופנים דלהלן מה הדין?

ברשות הרבים	ברשות היחיד	
טהור	להו"א: טהור ⁴ למסקנא וכדתני רב אושעיא: טמא	ספק נגע ספק לא נגע
טהור	לתנא קמא: טמא לרשב"ג: שונין	א"א א"כ נגע (-) קרוב לודאי ⁵

¹ דדוקא גבי אשה שיש לה וסת החמירו גבי כתם שיטמא למפרע משום שמצאנו בהן - באשה שאין לה וסת - שראייתה מטמאה למפרע (ובתוד"ה הא כתבו, דגזרו שלא בשעת וסתה אטו שעת וסתה). אבל בד' נשים שאמרו חכמים, ששם לא מצאנו ראייה שמטמאה למפרע, לכן גם כתמה אינו מטמא למפרע.

² ובאופן זה המטה טמאה גם בלא חידושו של ר' יוחנן דלהלן. וביארו התוס' (בד"ה כשחברותיה), דהגם שמצאנו בפסחים (דף יט.) שאם נמצאה מחט טמא מת בבשר בעזרה, הסכינן והידיים טהורים - משום שעזרה היא רה"ר, אכן אם היה ברה"י היה טמא, והעמידה שם הגמ' את הסוגיא כר' יוחנן שאמר "ספק טומאה הבאה בידי אדם נשאלין עליה" (דהיינו שברה"י טמא). וקשה, דכיון שאדם תופס את הסכין - הוי כדבר שיש בו דעת להשאל גם בלא דברי ר' יוחנן, כדן המטה כאן. ותירצו תוס', דכאן שגם המטמא יש בו דעת להשאל לכן מהני מה שחברותיה נושאות אותה במטה, אבל בלא זה לא היה מועיל לולא דינו של ר' יוחנן. א"נ, דכאן גם חברותיה עצמן טמאות כדן משא הנדה - וכיון שאנו פושטים על חברותיה דין טומאה על כרחך שגם המטה טמאה.

³ ומטעם דס"ל לר' יוחנן: דספק טומאה הבאה בידי אדם - ברה"י טמא, אפ"י בכלי המונח ע"ג קרקע. וא"כ חשובה כאן המטה כמי שיש בה דעת להשאל וטמאה.

⁴ סברה הגמ' שטהור משום שאין בטהרות דעת להשאל, ולא כר' יוחנן שאמר "ספק טומאה הבאה בידי אדם נשאלין עליה".

⁵ כן הכריחו התוס' (בד"ה ואי), דא"כ פשיטא שטמא.